

Teodorovits Ferenc, a királyhalmi erdőőri szakiskola kiemelkedő igazgatója

Teodorovits Ferenc 1861. november 2-án született a Máramaros megyei Trebusán. Pályaválasztásában meghatározó jelentőségű volt az erdő iránti határtalan szeretete és vadászszenvedélye. Erdőmérnöki tanulmányait 1886-ban fejezte be Selmecbányán, az Erdészeti Akadémián. Ezt követően szakmai szolgálatait a lippai magyar királyi főerdőhivatalnál kezdte meg mint műszaki díjnok, majd Zalaegerszegen volt erdészjelölt.

Rövid szakmai gyakorlatát követően 1891. július 21-én neveztek ki Királyhalomra, az Erdőőri Szakiskola segédtanárának. Alig néhány hónap múlva Temesvár-Vadászerdőre távozott *Chrenóczy Nagy Antal* királyhalmi iskolaigazgató, ezért előbb ideiglenesen megbízták az iskola vezetésével, majd később ki is nevezték. Ettől a naptól kezdve, mint az iskola ötödik igazgatója, *több mint 30 évig vezette kitarot, lelkes szorgalommal az iskolát, amivel napjainkig csúcstartó a hazai erdésziskolák vezetői között.*

Az iskola igazgatójaként vezetett a rá bízott intézményt, illetve tanította, nevelte a szakiskolás tanulókat. A három évtizedes iskolavezetői tevékenysége során közel 500 jól képzett erdőőrt bocsátott ki az iskola.

1904 és 1905 között kezdeményezésére bővült a szakiskola az új főépülettel. Az építkezések miatt ebben az időben áttervezte a parkot is. Irányításával a szakiskola évente milliós számban termelt különböző fánemek csemétéiből. Ezekből bőven jutott az iskola parkjába és a Tanulmányi erdő erdősítéseibe is.

Erdészeti munkássága, kutatásai rendkívül sokrétűek, számos területen úttörő jellegűek voltak. Vizsgálta a futóhomok és a kopárrok befásításának a problémáját, az alkalmazható fafajokat.

Kutatta a különböző fánemek csemétéinek nevelési problémáit.

Kísérletezett külföldi fánemek meghonosításával, vizsgálta esetleges jövőbeli szerepüket a homoktalajok erdősítésében. Úttörő volt a fekete dió és a virginiai boróka homoktalajokon történő elterjesztésében.

Kiemelten foglalkozott az akáccal. Vizsgálta a talajnedvesség hatását a fafajok növekedésére. Növényfenológiai megfigyeléseket is végzett. Kísérletei sok esetben segítettek *Kiss Ferenc* szakmai tevékenységét. Sokrétű munkásságával meghatározó egyénisége volt az alsófokú erdészeti szakoktatásnak.

Szorgalmasan kutatta, egyúttal gyűjtötte is a szakiskola környékének növényeit és állatait. Preparátumaival megalapozta a szakiskola erdészeti és vadászati szertárait. Értékes gyűjteményeivel 1896-ban részt vett az ezredéves milleniumi kiállításon, Budapesten, ahol érmet is nyert.

Szerteágazó munkája közepette is volt ereje felkészülni az 1900-as párizsi világkiállításra, itt csodálatos növény- és lepkegyűjteményével és vadászati szemléltető eszközökkel vett részt, és aranyérmet kapott. Ugyancsak aranyéremmel díjazták gyűjteményét Milánóban is.

Vadászszenvedélye ifjú korától végigkísérte. Szenvedélyes vadász és remek lövő hírében állt. Mivel Királyhalom környékén kezdetben alig volt vad, ezért az erdősítési munkálatok mellett megeremtetten az intenzív vadgazdálkodás alapjait. Ezen a téren is úttörő munkát végzett.

1908-ban részt vett az erdőőri képzés megreformálásában. Az Országos Erdészeti Egyesület megbízásából szakmai tankönyvet bírált. Megfigyeléseit, tapasztalatait az *Erdészeti Kísérletek* című évkönyv kötetében publikálta, ahol nyolc közleménye jelent meg.

1892-ben, javaslatára az iskola külső meteorológiai állomás lett. Innentől rendszeresen végezték a meteorológiai adatok

mérését, az eredményeket hetente küldték az Országos Meteorológiai Intézetbe. 1913-tól a talajvíz szintjének változását kezdték el rendszeresen mérni.

A szakiskola igazgatójaként a legnehezebb időkben is helyt állt, az idegen katonák zaklatásaitól is megvédte az intézményt. Nemes lélekkel segítette azokat az erdőőr tanulókat, akik a trianoni béke után jöttek a hazánktól elszakított iskolákból Királyhalomra, az ország egyetlen megmaradt erdőőri iskolájába.

1921-től átalakult az erdőőri képzés, amibe már nem kívánt bekapcsolódni, nyugállományba vonult. 91 éve, 1929. május 7-én hunyt el, hamvai a kiskunhalasi temetőben nyugszanak.

Halálának 60-ik évfordulóján, *Fröhlich Andrásnak*, a szakiskola akkori igazgatójának a kezdeményezésére emléktáblát állítottak. 1989. május 5-én a szakiskola főépületének a folyosóján, a főbejárat jobb oldalán, ünnepélyes keretek között avatták fel az emléktábláját, *Fűz Vera* szobrászművész alkotását.

A kiskunhalasi temetőben sírját még Fröhlich András

ku-tatta fel. Azóta iskolánk tanárai és diákjai rendszeresen felkeresik, és elhelyezik rajta az emlékezés koszorúit. Őszi látogatásunkkor tapasztaltuk, hogy sírhelye megváltásra szorult. Az ásothalmi iskola mellett működő Ásothalmi Bedő Albert Alapítvány támogatásával sírhelyét újabb 25 évre megváltottuk. Nyugodjon békében!

Andrésiné dr. Ambrus Ildikó igazgató és

Andrés Pál tanulmányi erdő vezető

Bedő Albert Erdészeti Szakgimnázium, Szakközépiskola és

Kollégium

Fotó: **Andrés Pál**

